

مسئله مسیریابی وسیله‌نقلیه متصل به حمل و نقل چندوجهی رویکرد یکپارچه

یوسف رباني، استادیار، دانشکده مهندسی، دانشگاه هرمزگان، بندر عباس، ایران

محمدمهدی سپهری، دانشیار، دانشکده فنی - مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

سیدحسام الدین ذگردوی، دانشیار، دانشکده فنی - مهندسی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

e-mail: mehdi.sepehri@modares.ac.ir

چکیده

ایران دارای بنادر فراوان در خلیج فارس و دریای عمان است که بسیاری از آنها به دلایل گوناگون قادر به پذیرش کشتی‌های بزرگ نیستند. ایده استفاده از بنادر بزرگ موجود در منطقه به عنوان مرآکز واسطه برای دریافت کالا از کشتی‌های بزرگ و ارسال آن توسط کشتی‌های کوچک‌تر به سایر بنادر و از آنجا به داخل کشور متواتر کردن بنادر کوچک‌تر و نیز کشتیرانی خصوصی در منطقه بسیار کارآمد باشد. در این مقاله علاوه بر طرح این ایده، یک سیستم کلی حمل و نقل متناسب با آن طرح شده و به صورت یک شبکه مشکل از مسیرهای وسایل نقلیه و مسیرهای حمل و نقل چند وجهی برای اولین بار مدل شده است. در این مقاله برای حل مدل این شبکه، برای مسائل با ابعاد کوچک، از روش انشعاب و تحدید استفاده شده و برای حل مدل‌های دارای تعداد گره بیشتر، روشی ابتکاری به نام SB-RAB بر اساس روش سیمپلکس با ورود محدود متغیرها توسعه داده شده است. از بعد محاسباتی، روش SB-RAB برای حل دو سری از مسائل مبنای موجود در ادبیات مسیریابی وسیله نقلیه مورد استفاده قرار گرفته و نتایج آنها گزارش شده است. همچنین، این مسائل مبنای از روش مرسوم در ادبیات حمل و نقل یعنی روش تفکیک شبکه به دو زیر جشن مسیریابی وسیله نقلیه و حمل و نقل چند وجهی نیز حل و نتایج مربوطه گزارش شده‌اند. در انتها، با مقایسه همه نتایج، نشان داده شده که روش SB-RAB میتواند جواب‌هایی برتر در مدت زمانی قابل قبول ارایه دهد.

واژه‌های کلیدی: حمل و نقل چند وجهی، مسئله مسیریابی وسیله نقلیه، حمل و نقل دریایی، مسیریابی وسیله نقلیه چند تحويلی

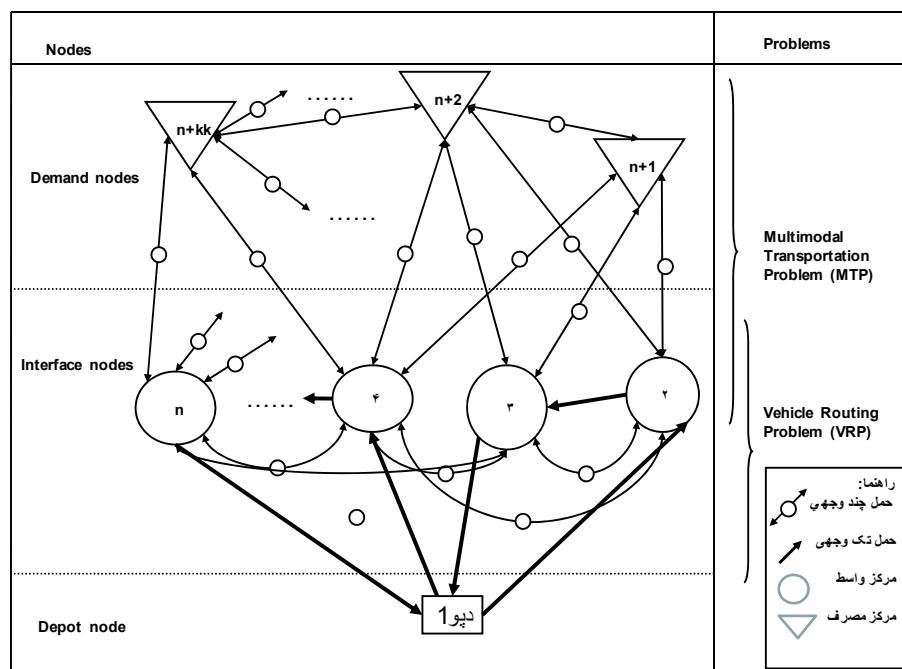
۱. مقدمه

جاده‌ای منتهی به این بنادر نیز ظرفیت‌های بلا استفاده فراوانی دارد. از طرف دیگر، به دلیل اجرای برنامه‌های توسعه اقتصادی و توجهات معطوف شده به چشم‌انداز بیست‌ساله، نیاز روز افزون به ظرفیت‌های حمل و نقل جدید و بهره‌گیری بهتر از تمامی ظرفیت‌های موجود بیش از پیش ضرورت می‌یابد. در این رابطه، برای افزایش ظرفیت حمل و نقل و ترانزیت کشور، ممکن است با سرمایه‌گذاری بر روی بنادر مستعد موجود (اعم از توسعه یافته یا توسعه نیافته) امکان پذیرایی از کشتی‌های بزرگ‌تر و یا تعداد بیشتری از کشتی‌ها را به وجود آورد. اما از یک طرف با ورود کشتی‌های بزرگ‌تر و حتی کشتی‌های غولپیکر (Mega-ships)

آنچه که باعث شکل‌گیری ایده اولیه مسئله شده، وضعیت حمل و نقل دریایی، ریلی و زمینی در جنوب ایران است. در حال حاضر محدودی از بنادر جنوبی ایران ظرفیت و امکانات پذیرائی از کشتی‌های بزرگ را دارند، در حالی که تعداد زیادی از آنها یا توسعه نیافته‌اند و یا محدودیت‌های جغرافیایی آنها این اجازه را نمی‌دهد. مثلاً بنادر خرمشهر و آبادان که تا قبل از شروع جنگ تحمیلی در سال ۱۳۵۹ عمده‌ترین مبادی ارسال و دریافت کالای کشور بودند، در حال حاضر به دلیل افزایش ابعاد و ظرفیت کشتی‌ها و محدودیت عمق آبراه اروندرود، قادر به پذیرفتن کشتی‌های بزرگ نیستند. در نتیجه، سیستم‌های حمل و نقل ریلی و

امارات و پاکستان با سرمایه‌گذاری زیاد بنادر بزرگی را به وجود آورده‌اند که از ظرفیت آنها می‌توان برای این منظور و رونق دهی به کشتیرانی و بنادر ایران در خلیج فارس و نیز برای افزایش ظرفیت حمل و نقل و ترانزیت ناوگان کشور بهره گرفت. به این ترتیب امکان بهره‌گیری از سرمایه‌گذاران در جهت فعال کردن بیش از پیش بنادر و ناوگان خصوصی ایران به وجود می‌آید. البته استفاده از این فرصت، نیازمند مطالعات امکان‌پذیری و اقتصادی و دیگر جنبه‌های سیاسی و اجتماعی است. آن‌چه که در این مقاله به آن پرداخته می‌شود توجه به ابعاد شبکه‌ای حمل و نقل این طرح در قالبی یکپارچه و کلی است، که بر این پایه مدلی از آن ساخته می‌شود که ابزار سنجش اقتصادی هزینه‌ها و حل مسئله بهینه‌یابی در این شبکه خواهد بود. از نظر طرح این شبکه، شبکه بین دپو تا بنادر بزرگ به شکل یک شبکه Vehicle Routing Problem (VRP) قابل مدل کردن است و شبکه ارتباطی بین بنادر بزرگ و مرکز مصرف، به صورت یک حمل چند وجهی یا Multimodal Transportation Problem (MTP) مدل می‌شود. در شبکه اخیر، امکان تبدیل روش‌های حمل کالا به یکدیگر با صرف هزینه در بعضی از مرکز مصرف و واسط وجود دارد. شکل ۱ شبکه حمل و نقل یکپارچه متشکل از VRP و MTP را نشان می‌دهد.

و نیز کشتی‌های سریع‌تر و فرق سریع (Rapid-ships) به ناوگان دریایی جهانی، که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰ اتفاق بیافتد [۱]، نیاز به سرمایه‌گذاری مرتبأً بیشتر می‌شود. از طرف دیگر بعضی از بنادر از نظر موقعیت جغرافیایی خود قادر نخواهند بود در این سرمایه‌گذاری‌ها سهمی داشته باشند. در نتیجه باید در پی راهی برای استفاده از ظرفیت بنادر کوچک‌تر بود. ایده قابل بررسی در این خصوص این است که از بنادر بزرگ موجود در منطقه، به عنوان مرکز واسط برای تغذیه شبکه حمل و نقل دریایی (شامل کشتی‌ها و بنادر کوچک‌تر) استفاده شود. به این ترتیب فرض بر این است که کشتی‌های بزرگ از یک مرکز (دپو) واقع در خارج از منطقه خلیج فارس (مثلاً جنوب شرق آسیا) روانه منطقه می‌شوند و کالاهای خود را در چند بنادر بزرگ واسط (ایرانی و یا غیر ایرانی واقع در منطقه) تخلیه کرده و سپس به دپو بر می‌گردند. این کالاهای سپس توسط یک شبکه حمل و نقل چندوجهی (با وجود حمل دریایی توسط کشتی‌های کوچک‌تر؛ حمل ریلی؛ و حمل زمینی) به مرکز مصرف مورد نظر (مرکز مصرف استانی در ایران، و مقاصد ترانزیتی کالا از ایران مانند افغانستان، عراق، ترکیه، روسیه و کشورهای مستقل شده از شوروی سابق) ارسال می‌شوند. این وضعیت فرست مناسبی را برای رونق کشتیرانی خصوصی و نیز بنادر کوچک‌تر و کمتر توسعه یافته ایران فراهم می‌کند. به علاوه، همسایگان ایران مانند

شکل ۱. شبکه یکپارچه متشکل از VRP و MTP

امکان پذیر نیست. به همین علت الگوریتم های ابتکاری و فرا ابتکاری بسیاری برای حل این مسأله توسعه داده شده اند (برای دیدن نمونه ای از الگوریتم های ابتکاری و فرا ابتکاری به ترتیب به کار لاپورته و نوبرت در سال ۱۹۸۷ [۷] و کار آریچی و اسپرینزا در سال ۲۰۰۶ [۸] رجوع کنید). افزون بر این بسیاری از تنوع های این مسأله و از جمله حالت ارسال چند وسیله نقلیه به یک گره (Split Delivery VRP- SDVRP) نیز مورد بررسی بوده اند که برای نمونه می توان به کارهای [۹-۱۲] رجوع کرد. جمع بندی و خلاصه ای از تحقیقات انجام شده در حوزه های مسائل VRP را کرینیک و لاپورته در سال ۱۹۹۷ و تات و ویگو در سال ۲۰۰۱ آورده اند [۱۳، ۱۴]. با مطالعه این جمع بندی ها و نیز آخرین کارهای انجام شده [۲]، قابل ملاحظه است که در حال حاضر الگوریتم های فرا ابتکاری اجازه حل مسائل VRP با بزرگی ۲۰۰ گره را نیز داده و جواب های قابل قبولی برای آنها تولید می کنند. اگر چه برای مسائل با بیش از ۷۵ گره، به دست آوردن جواب خوب چندین ساعت به طول می انجامد [۸]. همچنین در آنها نیاز به برنامه نویسی و تنظیم پارامتر های متعدد است که کیفیت جواب های به دست آمده بستگی زیادی به این تنظیم ها دارد [۱۳] و این خود سبب صرف زمان زیادی می شود.

در مقایسه، MTP بسیار کمتر مورد بررسی قرار گرفته است، چرا که در طی دهه های گذشته در جهان و در آمریکا دید و تمرکز برنامه ریزان حمل و نقل روی توسعه شبکه های حمل و نقل تک و چهی بوده است [۱۵]. به همین علت، در سال ۱۹۹۱ کنگره آمریکا کلیه ایالت ها را به برنامه ریزی چند وجهی که بیشتر کلی نگر باشد ملزم کرد [۱۶]. با این حال هنوز کمبود زیادی از نظر ابزار های تحلیلی که اجازه ارزیابی شبکه های حمل و نقل چند وجهی را داده و در عین حال نسبت به همه وجه ها نیز خشی باشند، وجود دارد [۱۷]. بررسی مدل های موجود در این زمینه نشان می دهد که دو نوع روش مدل سازی در ادبیات حمل و نقل چند وجهی وجود دارد که به نام های روش سنتی و روش جدید معروفند. برنامه ریزی چندوجهی به شیوه سنتی شامل چهار مرحله: تولید جریان؛ توزیع جریان؛ شکستن جریان بین وسایل؛ و تخصیص جریان به وسائل می شود که همگی به صورت بخش های مجزا دیده می شوند [۱۸]. مشکل این روش، در نظر نگرفتن همزمان جریان کالا و نوع وسیله حمل و نقل است که باعث افزایش هزینه ها می شود [۱۹]. از این رو، ارایه شبکه چند وجهی به صورت یک شبکه

با وجود اینکه ایده اولیه مسأله از شرایط واقعی در جنوب ایران گرفته شده است، این مسأله به شکل کلی در دنیا واقعی کاربردهای زیادی دارد که چند نمونه از آنها عبارتند از:

- ترکیب حمل و نقل عمده و خرد فروشی
- ترکیب حمل و نقل مواد اولیه در سیستم های تولیدی
- حمل آذوقه و مهامات نظامی
- ترکیب مسأله توزیع سوخت

در این مقاله به ساخت و مدل کردن یک شبکه حمل و نقل کلی به صورت یک شبکه یکپارچه متشکل از VRP و MTP پرداخته شده و روشی ابتکاری به نام SB-RAB برای حل آن توسعه داده شده است. در ادامه، ادبیات موضوع های VRP، MTP و نیز موارد خاص ترکیب آنها بررسی شده است. سپس یک مدل BMIP (Binary Mixed Integer Programming) برای حالت یکپارچه برای اولین بار در ادبیات حمل و نقل ارایه شده و آنگاه روش SB-RAB ارایه شده است. سپس دو سری مسأله مبنیا بر استفاده از مسائل مبنای موجود در ادبیات تولید شده اند که متناسب با وضعیت یکپارچه اتصال MTP، VRP هستند. در نهایت، این مسائل مبنیا با استفاده از روش SB-RAB حل شده و نتایج به دست آمده با نتایج استخراجی از روش ابتکاری "تفکیک" که در ادبیات ارایه شده، مقایسه گردیده اند.

۲. مرور ادبیات موضوع

در بررسی ادبیات موضوع، ابتدا به بررسی VRP و جایگاه آن در ادبیات مسائل حمل و نقل و نیز آخرین پیشرفت ها و مشکلات در حل آن پرداخته و سپس MTP مورد بررسی قرار می گیرد. در انتهای این قسمت به بررسی جایگاه ترکیب این دو پرداخته شده و ضعف های ادبیات از لحاظ مدل سازی و روش های حل آن بررسی می شود.

مسئله VRP برای اولین بار در دهه ۱۹۶۰ تحت عنوان توزیع کامیون (Truck Dispatching) توسط دنتزیک و رامسر مطرح شد [۲]. VRP سپس توسط گری و جانسون [۳] در سال ۱۹۷۹، لنسترا و رینوی کان در سال ۱۹۸۱ [۴] یانو و مک گتینگ [۵] در سال ۱۹۸۷ و نیز لاپورته و دجاس [۶] در سال ۱۹۸۹، مورد بررسی قرار گرفت و نشان داده شد که این مسأله به رده مسائل NP-hard تعلق دارد و از این رو ارایه الگوریتمی که بتواند با یک پیچیدگی زمانی از درجه چند جمله ای مسأله را حل کند

در خصوص روش‌های فرا ابتکاری، از دو دهه قبل Tabu Search برای حل مسئله MIP مورد امتحان قرار گرفته است [۲۷]. از آن زمان تا کنون تلاش‌هایی برای بکارگیری روش‌های فرا ابتکاری در حل مسئله MIP صورت گرفته است [۲۸، ۲۹]. اما این تلاش‌ها تا کنون موفقیت زیادی نداشته‌اند تا آنچه که جایگاه توسعه TS در حل مسائل MIP را با شروع استفاده از روش شاخه و کرانه در ۴۰ سال قبل قیاس می‌کنند [۲۸].

به طور خلاصه می‌توان از مرور ادبیات چنین نتیجه گرفت که شبکه VRP متصل به MTP در ادبیات، یک شبکه بکر است که مدل کردن و ارائه روشی برای حل آن می‌تواند بدیل محسوب شود. این شبکه به همراه مدل و روشی برای حل آن در ادامه این مقاله ارایه شده است.

۳. یک مدل ترکیبی از MTP و VRP

یک شبکه مرکب را روی یک گراف $G = (V, E)$ با گروشهای متعلق به مجموعه $\{1, 2, \dots, n+kk\}$ فرض کنید که در آن دپو گره ۱ است و سایر گره‌ها مشتریان و یا مصرف کننده‌ها هستند. در ضمن گره‌های ۲ تا n مراکز واسط هستند که سرویس‌دهی به وسائل نقلیه‌ای که از دپو (گره ۱) می‌آیند را بر عهده دارند. سایر پارامترها در جدول شماره ۱ تعریف شده‌اند.

جدول ۱. پارامترهای مدل ترکیبی از MTP و VRP

پارامتر	تعریف پارامتر
n	تعداد گره‌ها در زیرشبکه VRP
$n+kk$	تعداد گره‌ها در زیرشبکه MTP
C_{ij}^k	هزینه حمل و نقل برای طی کردن یال (i, j) است که غیر منفی است
T_{kq}^i	هزینه انتقال واحد کالا از وسیله نوع q به نوع k در گره j به صورت یک عدد غیر منفی است
d_j	نقاضاً (صرف) گره j که یک مقدار عدد صحیح است $\{j \in V - \{1\}\}$
m	تعداد وسیله نقلیه در زیر شبکه VRP است
Q_k	ظرفیت هر وسیله در زیر شبکه MTP است $Z^+ \in Q_k$
kv	تعداد انواع وسیله نقلیه در زیر شبکه MTP است که روی گره‌های $\{1\} - V$ فعال هستند

تکوجهی رویکرد جایگزین برای روش سنتی است. در این رویکرد، هر کدام از عملیات حمل و نقل (مثل بارگیری، تخلیه، انتقال کالا بین وسائل و ...) به وسیله یک کمان مجازی نشان داده می‌شوند. این رویکرد جواب‌های بهتری (با هزینه کل کمتر) می‌دهد، ولی نقطه ضعف آن این بوده که شبکه‌ای با تعداد زیاد از گره‌ها و کمان‌ها ایجاد می‌کند [۲۰، ۲۱] اگرچه به اعتقاد ما در حال حاضر با پیشرفت رایانه‌ها این نقطه ضعف تا حدود زیادی در عمل برطرف شده است.

در مورد ترکیب MTP و VRP در ادبیات حمل و نقل هر چند مثالی یافت نشد، اما ترکیب آنها یک مسئله ترکیبی خواهد بود. حل این مسئله در ادبیات و یا حتی یافتن جواب اولیه امکان‌پذیر برای آن با اهمیت است (NP-Complete) و در عمل می‌تواند بسیار مشکل باشد [۲۲]. هر چند میزان سختی حل مسئله بستگی به نوع ترکیب مورد نظر دارد، حل این مسئله خصوصاً برای ترکیب مسیریابی وسیله نقليه بسیار مشکل و زمانبر است. برای مثال پدروسو ۲۰۰۴ [۲۳] در مسائل استانداردی که حل کرده، گزارش داده که بیشترین وقت را حل مسئله مسیریابی وسیله نقليه به خود تخصیص داده است. به علت زمان بر بودن روش‌های دقیق در حل این نوع مسئله، از روش‌های ابتکاری و فرا ابتکاری استفاده شده است. در روش‌های ابتکاری به دو شیوه با مسئله برخورد می‌شود:

۱) مسئله را به دو بخش مجزا تقسیک کرده، هر بخش را جداگانه بهینه‌سازی نموده و از ترکیب مسیرهای به دست آمده یک جواب امکان‌پذیر تولید می‌شود. به طور مثال هووانگ ۲۰۰۲ برای یافتن محل مراکز واسط در یک مسئله زنجیره تأمین کالا ابتدا با تعیین حداقلی برای سطح سرویس‌دهی به مشتریان این محل را تعیین کرده و سپس جریان کالا را، در شبکه مشخص شده، بهینه کرده است [۲۴]. این روش جواب‌هایی تولید می‌کند که هزینه‌های بیشتری نسبت به هزینه‌های بهینه دارند و علت این امر نیز یکپارچه نبودن بهینه‌سازی است.

۲) جواب‌های امکان‌پذیر اولیه‌ای تولید شده و با روش‌هایی از قبیل جستجوی محلی، بهبود شاخه زنی در روش شاخه و کرانه (Branch and Bound-B&B) و نظایر اینها بهبود داده می‌شوند [۲۲، ۲۶]. اشکال عمده این روش‌ها تولید هزینه‌های بیشتر نسبت به هزینه‌های بهینه است.

مسئله مسیریابی و سیله نقلیه متصل به حمل و نقل چندوجهی رویکرد یکپارچه

عبارت است از مقدار کالائی که توسط سیله نقلیه k در
یال (i,j) جریان می‌یابد.

$$\{(i,j,k) \mid i, j = 1, 2, \dots, n; \quad \& \quad k \leq m\}$$

Z_j^k عبارت از مقداری از تقاضای گره j ، $j \in V - \{1\}$ که توسط سیله k تأمین می‌شود.

Y_{kj}^j عبارت از مقدار کالای منتقل شده در گره j از $j \in V - \{1\}$ از سیله k به سیله q است.

X_{ij}^k عبارت از مقدار کالایی است که توسط سیله نقلیه k بین گره‌های (i,j) منتقل می‌شود.

$$\{(i,j,k) \mid i, j = 2, \dots, n; \quad \& \quad k > m\}$$

با توجه به تعاریف فوق، مسئله ترکیبی را می‌توان به صورت زیر فرموله کرد (مدل P1).

به علاوه، سایر فرضیات عبارتند از:

هر سیله در زیر شبکه VRP باید سفر خود را از دپو شروع کرده و به آن نیز ختم نماید.

کل کالای خارج شده از دپو باید برابر کل تقاضای موجود باشد.

تعداد نامحدودی از هر نوع سیله در هر گره قابل استفاده‌اند.

هدف کمینه کردن کل هزینه‌های حمل و نقل کالا و انتقال کالا بین وسائل حمل و نقل است

در ذیل یک مدل خطی شامل دو نوع متغیر پیوسته و گستته (۱-۰) برای مسئله شبکه مرکب و یکپارچه ارایه شده است. در

این مدل از متغیرهای زیر استفاده می‌شود:

X_{ij}^k یک متغیر صفر و یک است. این متغیر چنانچه سیله k یال (i,j) را طی کند برابر یک می‌شود و در غیر این صورت صفر خواهد بود.

$$\{(i,j,k) \mid i, j = 1, 2, \dots, n; \quad \& \quad k \leq m\}$$

$$\begin{aligned} MIN \quad Z = & \sum_{i=1}^n \sum_{j=1, i \neq j}^n \sum_{k=1}^m C_{ij}^k X_{ij}^k + \sum_{i=2}^{n+k} \sum_{j=2, i \neq j}^{n+k} \sum_{k=m+1}^{m+k} C_{ij}^k X_{ij}^k + \sum_{j=2}^n \sum_{k=1}^{m+k} \sum_{q=1, k \neq q}^{m+k} T_{kj}^q Y_{kj}^q \\ & + \sum_{j=n+1}^{n+k} \sum_{k=m+1}^{m+k} \sum_{q=m+1, k \neq q}^{m+k} T_{kj}^q Y_{kj}^q \\ & \sum_{i=1, i \neq j}^n W_{ij}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j = Z_j^k + \sum_{i=2, i \neq j}^n W_{ji}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j, \quad j = 2, 3, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \end{aligned} \quad (1)$$

$$\sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ij}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j = Z_j^k + \sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ji}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j, \quad j = 2, 3, \dots, n; \quad k = m+1, m+2, \dots, m+k \quad (2)$$

$$\sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ij}^k + \sum_{q=m+1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j = Z_j^k + \sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ji}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j, \quad j = n+1, \dots, n+k; \quad k = m+1, m+2, \dots, m+k \quad (3)$$

$$\sum_{i=1, i \neq j}^n X_{ij}^k = \sum_{i=1, i \neq j}^n X_{ji}^k, \quad j = 1, 2, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (4)$$

$$\sum_{k=1}^{m+k} Z_j^k = d_j, \quad j = 2, \dots, n \quad (5)$$

$$\sum_{k=m+1}^{m+k} Z_j^k = d_j, \quad j = n+1, n+2, \dots, n+k \quad (6)$$

$$\sum_{j=2}^n Z_j^k + \sum_{j=1}^n \sum_{q=1}^{m+k} Y_{qk}^j \leq Q_k, \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (7)$$

$$W_{ij}^k \leq M X_{ij}^k, \quad i, j = 1, 2, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (8)$$

$$X_{ij}^k = 0, 1; \quad W_{ij}^k \geq 0, \quad M \in R^+; \quad i, j = 1, 2, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (9)$$

$$X_{ij}^k \geq 0, \quad i, j = 2, \dots, n+k; \quad k = m+1, m+2, \dots, m+k \quad (10)$$

$$Y_{qk}^j \geq 0, \quad i, j = 2, \dots, n+k; \quad k, q = 1, 2, \dots, m+k \quad (11)$$

(۳) حذف کامل محدودیت‌های سری ۲ و ۳ از مدل.

۴. روش‌های حل مسئله

مدل یکپارچه توسعه یافته در بخش قبل برای شبکه‌های تا ۸ گره‌ای با استفاده از روش شاخه و کرانه (انشعاب و تحدید) قابل حل است. اما اگر تعداد گره‌های شبکه بیشتر از ۸ شود زمان حل افزایش می‌یابد تا جایی که در زمان قابل قبول نمی‌توان مسئله را حل کرد. بنابراین در این مقاله روش جدیدی برای حل آن توسعه داده شده که در ذیل تشریح می‌شود. در این روش در مدل P_1 تغییراتی داده شده و از متغیرهای جدیدی استفاده شده است.

۴-۱ روش ابتکاری حل مسئله

در این بخش، ابتدا تغییر متغیر زیر را می‌دهیم:
 $X_{ij}^k = \sum_{i=1, i \neq j}^n \sum_{k=1}^m C_{ij}^k V_{ij}^k - \sum_{i=2}^{n+k} \sum_{j=2, i \neq j}^{n+k} \sum_{k=m+1}^{m+k} C_{ij}^k X_{ij}^k - \sum_{j=2}^n \sum_{k=1}^{m+k} \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} T_{kj}^q Y_{kj}^q$
 آنگاه مدل P_1 با متغیرهای جدید، بازنویسی شده و به علاوه محدودیت‌های سری (۸)-(۹) نیز به شکل جدیدی نوشته و مسئله مجدد فرموله می‌شود (مدل P_2).

$$MAX \quad Z1 = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1, i \neq j}^n \sum_{k=1}^m C_{ij}^k V_{ij}^k - \sum_{i=2}^{n+k} \sum_{j=2, i \neq j}^{n+k} \sum_{k=m+1}^{m+k} C_{ij}^k X_{ij}^k - \sum_{j=2}^n \sum_{k=1}^{m+k} \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} T_{kj}^q Y_{kj}^q \quad (1)$$

$$- \sum_{j=n+1}^{n+k} \sum_{k=m+1}^{m+k} \sum_{q=m+1, q \neq k}^{m+k} T_{kj}^q Y_{kj}^q$$

$$\sum_{i=1, i \neq j}^n W_{ij}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j = Z_j^k + \sum_{i=2, i \neq j}^n W_{ji}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j, \quad j = 2, 3, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (2)$$

$$\sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ij}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j = Z_j^k + \sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ji}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j, \quad j = 2, 3, \dots, n; \quad k = m+1, m+2, \dots, m+k \quad (3)$$

$$\sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ij}^k + \sum_{q=m+1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j = Z_j^k + \sum_{i=2, i \neq j}^{n+k} X_{ji}^k + \sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j, \quad j = n+1, \dots, n+k; \quad k = m+1, m+2, \dots, m+k \quad (4)$$

$$\sum_{i=1, i \neq j}^n V_{ij}^k = \sum_{i=1, i \neq j}^n V_{ji}^k, \quad j = 1, 2, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (5)$$

$$\sum_{k=1}^{m+k} Z_j^k = d_j, \quad j = 2, \dots, n \quad (6)$$

$$\sum_{k=m+1}^{m+k} Z_j^k = d_j, \quad j = n+1, n+2, \dots, n+k \quad (7)$$

$$\sum_{j=2}^n Z_j^k + \sum_{j=1}^n \sum_{q=1}^{m+k} Y_{qk}^j \leq Q_k, \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (8)$$

$$W_{ij}^k V_{ij}^k = 0, \quad i, j = 1, 2, \dots, n; \quad i \neq j; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (9)$$

$$V_{ij}^k \leq 1; \quad W_{ij}^k \geq 0, \quad i, j = 1, 2, \dots, n; \quad k = 1, 2, \dots, m \quad (10)$$

$$X_{ij}^k \geq 0, \quad i, j = 2, \dots, n+k; \quad k = m+1, m+2, \dots, m+k \quad (11)$$

$$Y_{qk}^j \geq 0, \quad i, j = 2, \dots, n+k; \quad k, q = 1, 2, \dots, m+k \quad (12)$$

در این مدل تابع هدف حاصل جمع هزینه‌های حمل و نقل کالا و انتقال کالا بین وسائل نقلیه است. محدودیت‌های (۱)-(۳)
 معادلات تعادل برای هر نوع وسیله در هر گره هستند. محدودیت (۴) معادلات تعادل برای تعداد وسائل نقلیه فعال در زیر شبکه VRP است. معادلات (۵)-(۶) اوضاع تقاضاهای موجود در گره‌ها را تضمین می‌کنند. محدودیت‌های (۷) ظرفیت وسایل موجود در زیر شبکه VRP را در نظر می‌گیرند. محدودیت‌های (۸)-(۹) توأم تضمین کننده آنند که فقط در صورتی که بین دو گره انتخاب شده باشد، جریان مواد در داخل آن جاری شود. از مدل P_1 می‌توان هریک از دو مسئله VRP, MTP را استخراج کرد. برای مثال، برای رسیدن به مدل VRP از مدل P_1 ، می‌توان مراحل زیر را انجام داد:

(۱) حذف عبارتهای ۲ و ۳ و ۴ از تابع هدف.

(۲) حذف عبارتهای Z_j^k و $\sum_{q=1, q \neq k}^{m+k} Y_{qk}^j$ از محدودیت‌های سری ۱ مدل.

و برای مثلاً گره i_1 در محدودیت (۱) داریم:

$$f - (Y_{i_2}^v + Y_{i_3}^v + \dots + Y_{i_r}^v) - f = Y_{i_1}^v$$

که نتیجه می‌دهد:

$$-(Y_{i_2}^v + Y_{i_3}^v + \dots + Y_{i_r}^v) = Y_{i_1}^v$$

که الزام می‌کند یکی از دو مورد زیر را:

$$(1) \text{ یا } Y_{i_2}^v = Y_{i_3}^v = \dots = Y_{i_r}^v = 0 \text{ که در این صورت زیر توری تشكیل نشده است.}$$

$$(2) \text{ یا } < Y_{i_1}^v > 0 \text{ که امکان ندارد و برطبق محدودیتهای سری ۱۱ مجاز نیست.}$$

بنابراین هیچ زیر توری که شامل دپو نباشد نمی‌تواند تشكیل شود و قضیه اثبات است.

افرون بر این لازم است اثبات کنیم که محدودیتهای شماره (۸) و (۹) آن تواماً V_{ij}^k باینری تولید می‌کنند و اجازه نمی‌دهند که V_{ij}^k عددی بین صفر و یک بگیرد. به این منظور برهان زیر ارایه می‌شود:

اول آن که، مدل بدون محدودیتهای سری (۸) آن مشابه یک مدل جریان در شبکه است که در صورتی که تقاضاهای عدد صحیح باشند، الزاماً دارای جواب صحیح است [۳۰]. دوم آن که، در صورت حل این مدل (بدون محدودیتهای سری (۸)) با روش سیمپلکس، چون ضریب ۱ از هر سطر با سایر سطراها جمع شده و یا از آنها کسر می‌گردد، بنابراین ضرایب سمت راست همواره اعداد صحیح خواهد بود. به علاوه، محدودیتهای سری (۹) جلوگیری می‌کنند از اینکه V_{ij}^k ها بزرگتر از ۱ شوند و از طرف دیگر، محدودیتهای غیر منفی بودن V_{ij}^k ها از کمتر از ۰ شدن آنها جلوگیری خواهند کرد. پس V_{ij}^k ها فقط می‌توانند مقادیر ۰ یا ۱ را بگیرند. در نهایت، با اضافه شدن محدودیتهای سری (۸) این شرایط هیچ گونه تغییری خواهند کرد، زیرا از رابطه $W_{ij}^k \times V_{ij}^k = 0$ این گونه برداشت می‌شود که یا V_{ij}^k باید ۰ یا یک عدد مثبت باشد. از طرف دیگر، آن جهت که تابع هدف به صورت MAX است، خود به خود دنبال تخصیص بیشترین مقدار ممکن به V_{ij}^k است که در محدودیتهای مدل صدق کند و این مقدار عدد ۱ خواهد بود (زیرا فقط محدودیتهای سری (۴) شامل V_{ij}^k ها هستند و آنها هم با بزرگ شدن V_{ij}^k ها مغایرتی ندارند و فقط مسئول برقراری تعادل بین آنها هستند و نه مسئول کنترل بزرگی V_{ij}^k ها). در نتیجه مقدار تخصیصی به

در مدل P_2 محدودیت های (۸)-(۹) همراه با تابع هدف، تضمین کننده آن است که اگر جریان کالا بخواهد در یالی جریان یابد، بایستی آن یال با مقدار $X=1$ قبل انتخاب شده باشد. به علاوه این سری از معادلات تضمین کننده آن است که V_{ij}^k حتماً مقادیر ۰-۱ را بپذیرند.

اعتبارسنجی مدل P_2

برای اعتبارسنجی مدل نحوه کارکرد مورد انتظار آن تشریح شده و چگونگی تأثیر تابع هدف و محدودیتها در تضمین این کارکرد تشریح و یا اثبات ریاضی می‌شوند که در ذیل آمده‌اند.

• نحوه کارکرد مورد انتظار مدل

معادلات سری (۸) و (۹) به طور توأم با معادله صفر (تابع هدف) تضمین کننده این است که اگر جریان کالا بخواهد در کمانی جریان یابد، بایستی آن کمان با مقدار یک انتخاب شود. به علاوه همین سری معادلات تضمین کننده این است که V_{ij}^v حتماً مقادیر ۰-۱ را انتخاب کنند.

• اثبات ریاضی چگونگی تأثیر تابع هدف و محدودیتها در تضمین کارکرد مدل

برای اثبات اینکه مدل، جوابی مطابق شرایط VRP می‌دهد لازم است اثبات کنیم که محدودیت شماره (۱) آن اجازه تشكیل زیر تور را نمی‌دهد. به این منظور برهان زیر ارایه می‌شود: ابتدا محدودیت ۱ از مدل را در نظر بگیرید.

(۱)

$$\sum_{i=0}^n W_{ij}^v - \sum_{i=1}^n W_{ji}^v = Y_j^v \quad \forall j > 0, \forall v$$

با وجود محدودیت فوق، فرض کنید زیر توری به شکل زیر تشكیل شده است که شامل دپو نیست:

$$\{i_1, i_2, \dots, i_r, i_1\}$$

اگر مقدار f را به $W_{i_1 i_2}^v$ تخصیص دهیم آنگاه از محدودیت (۱) داریم:

$$W_{i_2 i_3}^v = f - Y_{i_2}^v$$

$$W_{i_3 i_4}^v = f - (Y_{i_2}^v + Y_{i_3}^v)$$

$$W_{i_4 i_5}^v = f - (Y_{i_2}^v + Y_{i_3}^v + Y_{i_4}^v)$$

:

$$W_{i_r i_1}^v = f - (Y_{i_2}^v + Y_{i_3}^v + \dots + Y_{i_r}^v)$$

V^{ij} همواره یکی از دو عدد ۰ یا ۱ خواهد بود و قضیه

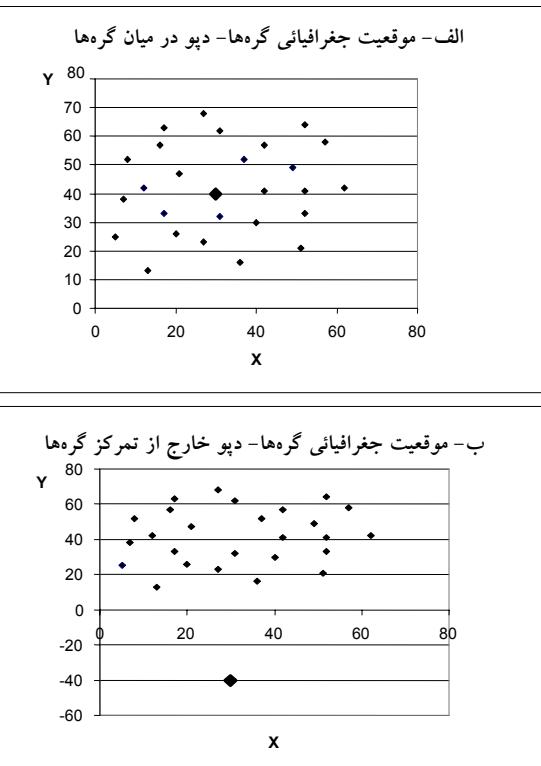
اثبات است.

در این حال، حل مدل P_2 با استفاده از روش سیمپلکس (البته با تغییراتی) امکان پذیر می شود. تنها محدودیتی که به الگوریتم سیمپلکس افروزه می شود محدودیت های سری (۸) خواهد بود. خوشبختانه اعمال این محدودیت به صورت غیر مستقیم به الگوریتم سیمپلکس امکان پذیر است، به این شکل که اجازه داده نشود که هر دو متغیر z_j^k و $z_j^k W^k$ با هم وارد پایه شوند. افزون بر این برای کوچک شدن حجم مدل و کم کردن از تعداد محدودیت های آن، می توان محدودیت های سری (۹) را از مدل حذف و از روش سیمپلکس حد فوقانی (Upper Bound Simplex Method) استفاده کرد. با اعمال این محدودیت ها و با شروع از یک نقطه ابتدایی، الگوریتم در فضای جواب از گوشاهای به گوشاهای دیگر حرکت کرده و جواب را بهبود می دهد.

برای تولید یک حد اولیه از تابع هدف، که بتوان با آن جواب های به دست آمده توسط روش SB-RAB را مقایسه کرد، از ادبیات مسائل مشابه، که در مقدمه آمده، روش ابتکاری دو بخشی کردن انتخاب و استفاده شده است. این روش به دلیل سرعانش در تولید جواب و نیز سادگی آن در حل مسئله انتخاب شده است. به علاوه، سایر روش های ابتکاری و فرا ابتکاری در حل این مسئله، به این دلیل که هنوز تست نشده اند، از نظر ما ارجحیتی بر روش دوبخشی کردن ندارند. این روش در ذیل تشریح شده است.

۴-۲ روش تفکیک (دو بخشی کردن)

در اینجا مسئله مرکب، به دو مسئله VRP، MTP به این صورت شکسته می شود که در زیر شبکه MTP، دپو به وسیله یالهایی با هزینه صفر به گره های واسط وصل شده و در نتیجه مسئله تبدیل به حل یک شبکه MTP می شود. آنگاه این مسئله با الگوریتم سیمپلکس حل شده و مسیرهای بهینه در زیر شبکه MTP تعیین می شوند. به علاوه، مقدار کالای عبوری از هر گره واسط به عنوان تقاضای آن گره در نظر گرفته می شود که با استثنای در زیر شبکه VRP از طریق دپو تأمین شوند. در ادامه، با حل مسئله VRP به وجود آمده، بهترین مسیرها در زیر شبکه VRP تعیین می شود. به این ترتیب دو بهینه سازی تقریباً مجزا انجام می شود که حاصل جمع هزینه های هر دو، به عنوان هزینه کل در نظر گرفته می شود.

شکل ۲. موقعیت گره ها و دپو در هر سری از مسائل

مسئله مسیریابی وسیله‌نقلیه متصل به حمل و نقل چندوجهی رویکرد یکپارچه

این دامنه از گره‌ها تعمدآنتخاب شده‌اند چرا که در مسئله حمل و نقل دریائی جنوب ایران تعداد محدودی بندر (کمتر از ۱۵ بندر) در منطقه موجود هستند که باید در این مدل قرار گیرند و عملاً نیازی به کار با گره‌های بیشتر نیست.

در جداول ۳ و ۲ توابع هدف، متناسب با جمع میزان هزینه مسیرهایی هستند که انتخاب نشده‌اند. بنابراین حداکثر کردن این توابع مطلوب خواهد بود. به علاوه، در هر دو جدول ستون مربوط به روش تفکیک، مقدار این توابع هدف را، وقتی که از روش تفکیک به دست آمده باشند، نشان می‌دهد. این ستون به عنوان مبنا برای مقایسه نتایج حاصله از روش SB-RAB موردن استفاده قرار گرفته است. در حقیقت مقادیر این ستون حد اولیه‌ای برای مقایسه توابع هدف هستند.

در تولید هزینه‌ها نیز از روش زیر استفاده شده است:

- هزینه حمل و نقل در شبکه برابر فواصل هندسی گره‌ها از یکدیگر در نظر گرفته شده است.

- واحد هزینه انتقال کالا از وسیله k به وسیله q در گره j برابر kqj^2 در نظر گرفته شده است.

با استفاده از پراکندگی گره‌های نشان داده شده در شکل ۲ و هزینه‌های فوق یکسری از مسائل مبنا برای تعداد گره‌های ۳ تا ۲۵ ($3 < n < 25$) تولید شده‌اند. سپس، این مسائل با سه روش شاخه و کرانه (Branch & Bound)، SB-RAB و روش تفکیک حل شده‌اند. در این مسائل، دو نوع وسیله نقلیه در شبکه VRP (m=2) هر کدام به تعداد نامحدود در نظر گرفته شده‌اند. نتایج حاصله از راه حل‌ها در جداول شماره ۳ و ۲ آورده شده‌اند.

جدول ۲. نتایج حاصله با داده‌های شکل ۲-الف

پارامترهای اولیه (جدول ۱)					روش SB-RAB		روش انشعاب و تحدید		روش تفکیک
n	kk	m	kv	Q _K	Zbest	Comp. Time (Sec)	Zbest	Comp. Time (Sec)	Zbest
3	2	2	2	45	-1197.3	1	-1197.3	1	-1197.3
4	2	2	2	45	-1310.626	6	-1310.626	2	-1310.626
5	2	2	2	50	-819.9183	14	-809.4695	3	-1241.49
6	2	2	2	60	-289.5914	25	-287.4565	19	-789.268
6	2	2	2	60	-298.4594	25	N.A.	N.A.	N.A.
7	2	2	2	70	106.9186	60	132.7838	36	-371.22
7	2	2	2	70	133.4486	60	N.A.	N.A.	N.A.
7	2	2	2	70	127.9678	60	N.A.	N.A.	N.A.
8	2	2	2	80	1346.3	122	1352.193	573	944.189
9	2	2	2	90	2461.6	304	2455.05	15266	2226.49
9	2	2	2	90	2445.8	124	N.A.	N.A.	N.A.
10	2	2	2	100	3396.9	243	N.A.	N.A.	3127.353
10	2	2	2	100	3364.3	185	N.A.	N.A.	N.A.
11	2	2	2	110	3659.4	265	N.A.	N.A.	3106.737
12	2	2	2	120	3126.8	305	N.A.	N.A.	2533.692
13	2	2	2	130	4241.6	676	N.A.	N.A.	3803.2
14	2	2	2	140	7104.6	805	N.A.	N.A.	7133.13
15	2	2	2	150	12241	905	N.A.	N.A.	10316.94
20	2	2	2	220	18045.3	8435	N.A.	N.A.	17578.13
25	2	2	2	250	32721.1	13245	N.A.	N.A.	31168.39
N.A. یعنی مقدار مربوطه در دسترس نبوده است.									

جدول ۳. نتایج حاصله با داده‌های شکل ۲-ب

پارامتر های اولیه (جدول ۱)					SB-RAB روش		روش انشعاب و تحدید		روش تفکیک
n	kk	m	kv	Q _K	Zbest	Comp. Time(Sec.)	Zbest	Comp. Time(Sec.)	Zbest
3	2	2	2	45	-900.5725	1	-900.573	1	-1029.67
4	2	2	2	45	-716.0407	6	-714.31	2	-883.84
5	2	2	2	50	-109.4126	14	0.844	3	-431.05
6	2	2	2	60	764.3	25	766.915	19	358.91
7	2	2	2	70	1434.8	60	1487.732	123	983.27
8	2	2	2	80	2783.6	122	N.A.	N.A.	2603.41
9	2	2	2	90	3564.4	304	N.A.	N.A.	4207.77
10	2	2	2	100	3396.9	243	N.A.	N.A.	5327.86
11	2	2	2	110	5659.4	265	N.A.	N.A.	5426.92
12	2	2	2	120	5126.8	305	N.A.	N.A.	4686.26
13	2	2	2	130	7241.6	676	N.A.	N.A.	6552.59
14	2	2	2	140	11104.6	805	N.A.	N.A.	10147.95
15	2	2	2	150	13241	950	N.A.	N.A.	12359.94
20	2	2	2	220	19045.3	9250	N.A.	N.A.	17640.33
25	2	2	2	250	31637.1	16250	N.A.	N.A.	31168.39
N.A. یعنی مقدار مربوطه در دسترس نبوده است.									

N.A. یعنی مقدار مربوطه در دسترس نبوده است.

۵-۲ ارائه نتایج محاسبات

نتایج حاصله از حل‌ها نشان از آن دارند که روش انشعاب و تحدید فقط برای حل مسائل کوچک (حداکثر با ۸ گره) جواب بهینه را تولید می‌کند (بهترین جواب‌ها در بین هر سه روش درشت خط - Bold شده‌اند). اما زمان مورد نیاز این روش به صورت نمایی رشد می‌کند تا جایی که برای مسائلی با بیش از ۸ گره، زمان حل مسئله در عمل بین‌نهایت زیاد می‌شود. در مقایسه، زمان مورد نیاز در روش SB-RAB حداکثر به صورت حداکثر توان دوم از تعداد گره‌ها افزایش یافته است. به علاوه اینکه روش SB-RAB قادر به یافتن جواب برای مسائلی با تعداد گره بیشتر از ۸ و با صرف زمانی کمتر از ۵ ساعت است. این نتایج برای هر دو سری از داده‌ها (جداول ۳ و ۲) مشابهند و بنابر این می‌توان امیدوار بود که به سایر مسائل (با ویژگی‌های مشابه) نیز قابل تسری باشند.

۶. خلاصه و نتیجه‌گیری

در این مقاله ابتدا برای فعال کردن بنادر و ناوگان کشتی‌های کوچک ایران در منطقه خلیج فارس و دریای عمان، این ایده مطرح شد که از بنادر بزرگ واقع در منطقه به عنوان مراکز واسط برای دریافت کالا از کشتی‌های بزرگ و ارسال کالا توسط کشتی‌های کوچک‌تر به سایر بنادر استفاده شود. سپس برای پشتیبانی این ایده، یک سیستم کلی حمل و نقل متناسب با آن طرح و مدل شد. این سیستم به صورت یک شبکه یکپارچه اتصال مسیرهای وسائل نقلیه (Vehicle Routing) (به مسیرهای حمل و نقل چند جهی) (Multimodal Transportation) طرح و مدل شد. آنگاه برای حل مدل این سیستم، روشی ابتکاری به نام SB-RAB توسعه داده شد که بر اساس قاعده سیمپلکس با ورود محدود عمل می‌کند و از گوشهای به گوشه‌ای دیگر حرکت می‌نماید. به این ترتیب پس از مدتی جستجو در میان گوشه‌ها،

7. Laporte, G. and Nobert, Y. (1987) "Exact algorithms for the VRP", *Annals of Discrete Mathematics*, 31, pp. 147-184.
8. Archetti, C. and Speranza, M.G. (2006) "A Tabu search algorithm for the split delivery VRP", *Transportation Science*, Vol. 40, No. 1, pp. 64-73.
9. Feillet, D., Dejax, P. and Gendreav, M. (2001) "Traveling salesman problem with profits", <http://www.univie.ac.at/bwl/prod/STUDY/ptsp.pdf>.
10. Grünert, Tore, Sebastian, Hans-Jürgen and Thäringen, Michael (1999) "The design of a letter-mail transportation network by intelligent techniques", *Proceedings of the 32nd Hawaii International Conference on System Sciences – 1999*.
11. Liu, Kai, (2005) "A study on the split delivery vehicle routing problem", PhD, Department of Industrial Engineering, Mississippi State, Mississippi, USA, December.
12. Oppen, Johan and Arne, Løkketangen (2006) "Arc routing in a node routing environment", *Computers & Operations Research*, Volume 33, Issue 4, April, pp. 1033-1055.
13. Toth, P. and Vigo, D. [Editors] (2002) "The vehicle routing problem", *Siam Monographs on Discrete Mathematics and Applications*, Philadelphia, USA.
14. Crainic, G. and Laporte, G, (1997) "Planning models for freight transportation", *European Journal of Operational Research*, pp.409-438.
15. Eatough, C. (1998) "A methodology for statewide intermodal freight transportation planning", http://www.virginiadot.org/vtrc/main/online_reports/pdf/99-r12.pdf.
16. Pederson, N (2005) "Multimodal transportation planning at the state level of the practice and future issues", <http://www.gulliver.trb.org/publications/millennium/00076.pdf>.
17. Macharis, C. and Bonetekoning, Y. (2004) "Opportunities for OR in intermodal freight transport research: A review", *EU Journal of OR* 153, pp. 400-416.
18. Bart, Jourquin and Limbourg, Sabine (2003) "Assignment techniques on virtual networks performance considerations on large multi-modal networks", European Regional Science Association, ERSA 2003 Congress – University of Jyväskylä – Finland.
19. Warsing, D., Souza, G. and Greis, N. (2001) "Determining the value of dedicated multimodal cargo facilities in a multi-region distribution network", *EU Journal of OR* 133, pp. 81-93.

بهترین جوابی که یافته است را گزارش می‌کند. در نهایت، عملکرد روش SB-RAB در حل دو سری از مسائل مبنا تست شد و نتایج محاسبات رایانه‌ای آن ارایه گردید. این نتایج نشان می‌دهند که روش ابتکاری SB-RAB امکان حل و رسیدن به جواب‌های قابل قبول برای مسائل یکپارچه متشكل از VRP و MTP با بزرگی ۲۵ گره در مدت زمانی کمتر از ۵ ساعت را دارد و از این جهت نسبت به الگوریتم‌های موجود کارآثر است. در انتهای، برای ادامه تحقیقات، با توجه به این که در این پژوهش مسئله جدیدی طرح شد که امکان بهبود راههای حل و نیز توسعه آن وجود دارد، پیشنهاد می‌شود هر دو جنبه مورد تحقیق قرار گیرند. به طور مثال در حل مسئله ممکن است از الگوریتم سیمپلکس شبکه (به جای سیمپلکس معمولی) استفاده شود که به علت شکل مسئله، قابل استفاده بوده و سرعت حل را افزایش خواهد داد و یا اینکه از الگوریتم‌های فرا ابتکاری، که در حل مسائل VRP با موفقیت بکار برده شده‌اند [۱۳] بهره گرفت. به علاوه امکان توسعه مسئله با ایجاد تغییرات در فرضیات آن وجود دارد. مثلاً با در نظر گرفتن امکان احداث مراکز واسط با صرف هزینه، و یا در نظر گرفتن بیش از یک دپو، مسئله توسعه داده شده و می‌تواند مورد تحقیق قرار گیرد.

۷. مراجع

1. Bomba M. S. (2001) "Planning for mega containerships – statewide transportation planning approach", *Transportation Research Record* (1777), pp. 129-137.
2. Dantzig, G. and Ramser, J. (1959) "The truck dispatching problem", *Management Science*, V. 6, pp. 80-91.
3. Gary, M., and Johnson, D. (1979) "Computers and intractability: A guide to the theory of NP completeness", Freeman, San Francisco.
4. Lenstra, J. and Rinnooy, Kan A. (1981) "Complexity of vehicle routing and scheduling problems", *Networks*, V. 11, N.2, PP. 221-227.
5. Yano, C. and McGetting, D. (1987) "Vehicle routing at quality stores", *Interfaces*, V. 17, N. 2, pp. 52-63.
6. Laporte, G. and Dejax, J. (1989) "Dynamic location-routing problem", *Journal of Operation Research Society*, V 40, No. 5, pp.471-482.

26. Eckstein, J. and Mikhail, Nediak (2007) "Pivot, cut, and dive: a heuristic for 0-1 mixed integer Programming" *J. Heuristics*, DOI 10.1007/s10732-007-9021-7.
27. Glover, F. (1986) "Future paths for integer programming and links to artificial intelligence", *Computers and Operations research*, Vol. 13, No.5, pp. 533-549.
28. Glover, F. (2006) "Parametric tabu-search for mixed integer programs", *Computers & Operations Research* 33, pp.2449-2494.
29. Dkketangen, A. and Glover, Fred (1998) "Solving zero-one mixed integer programming problems using tabu search", *European Journal of Operational Research* 106 , pp. 624-658.
30. Hillier, F. and Lieberman, Gerald J. (1995) "Introduction to mathematical programming" McGraw-Hill Inc.,USA.
31. Gendreau, M., Hertz, A. and Laporte, G. (1994) "A tabu search heuristic for the vehicle routing problem", *Management Science*, Vol. 40, pp. 1276-1290.
20. Oduwole, O. (1995) "Multimodal transport network systems interface, interaction coordination: A specification for control systems integration", *Mathematical Computer Modeling*, V 22, N. 4-7, pp. 415-429.
21. Gedeon, C., Florian, M. and Crainic, T. (1993) "Determining origin destination matrices and optimal multiproduct flows for freight transportation over multimodal networks", *Transportation Research B.*, V27B, N. 5., pp.351-368.
22. Bertacco, L., Fischetti, M. and Lodi, A. (2007) "A feasibility pump heuristic for general mixed-integer problems", *Discrete Optimization*, 4, pp. 63-76.
23. Pedroso, P. (2004) " Tabu search for mixed integer programming", Technical Report Series: DCC-2004-02, Universidade do Porto, Rua do Campo Alegre 823, Portugal.
24. Hwang, Heung-Suk (2002) "Design of supply-chain logistics system considering service level", *Computers & Industrial Engineering*, Volume 43, Issues 1-2 , 1 July, pp. 283-297.
25. Fischetti, M. and Andrea, Lodi (2006) "Repairing MIP infeasibility through local branching", *Computers & Operations Research* , DOI 10.1016/j.cor.2006.08.004.